

Minister, om han, hvis det kunde lykkes mig eller muligt andre at bryde Landbrugsministeriets Modstand, kunde tænke sig til næste Aar at optage en Bevilling til Udvidelsen og Arbejderne ved disse to Havne.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): Under Nr. 21 i Betænkningen er omtalt et Samraad, som har været holdt angaaende Søofficerers Anvendelse som Skibsførere af 1ste Grad i Kieler-Routen. Ved første Behandling havde jeg Lejlighed til at fremdrage denne Sag her i Tinget og paatale det uheldige i, at Marinens Officerer paa den Maade optager Pladsen for de civile Søofficerer. Disse Marineofficerer oppebærer paa den Maade Gage to Steder, og de forsinker Styrmands eller andre civile Søofficerers Avancement i Kieler-Farten, som ellers vilde kunne finde Sted. Den højtærede Trafikminister stillede sig den Gang meget velvilligt overfor Spørgsmaalet, og i Søfartskredse var man meget glad over den Imødekommen, Ministeren udviste. Da der imidlertid endnu ikke foreligger nogen Beslutning om, hvad der skal ske, og da, saa vidt mig bekendt, en af Marinens Officerer fratræder fra 1. April, forventer man, at Ministeren vil benytte Lejligheden til at besætte denne Plads med en af de civile Søofficerer, og at der saa vil blive fortsat paa samme Maade, naar de to andre Marineofficerers Orlov udløber.

Under Nr. 38 er der endvidere opført nogle Samraad, som har været holdt med samme Minister om forskellige Spørgsmaal vedrørende Statsbanerne, blandt andet om en forhøjet Løn til 4 Maskinassistenter, der fungerer som Maskinmestre. Disse 4 Maskinassistenter maa omtrent til Stadighed gøre Tjeneste som Maskinmestre, og det synes da at være et rimeligt Krav, at disse Folk enten forfremmes til Maskinmestre eller oppebærer et Løntillæg i Lighed med, hvad der sker for Styrmands Vedkommende i enkelte Forhold. Maskinmestrene haaber derfor paa, at den højtærede Minister vil stille sig velvilligt til dette Spørgsmaal.

Under samme Nummer er under Punkt 4 omtalt et Samraad, som har været holdt angaaende Hjelpearbejdere ved Statsbanerne. Disse Arbejdere har søgt om en Lønforhøjelse og har andraget om, at der maa blive ydet den samme Betaling, som private Arbejdsgivere betaler paa vedkommende Pladser, og samtidig har de fremsat nogle mindre Krav, bl. a. om en Uges

Sommerferie. Ogsaa denne Sag har jeg omtalt ved første Behandling; jeg skal derfor ikke komme ind paa en Gentagelse af, hvor nødvendigt det vil være at forhøje Lønnen for Hjelpearbejdere og Ekstraarbejdere, men kan nøjes med at sige, at jeg er fuldt enig med den ærede Ordfører, naar han for et Par Dage siden under Behandlingen af Skovarbejdernes Løn udtalte, at vi maatte have det saadan ordnet, at Staten var en kulant Arbejdsgiver og gav sine Arbejdere en god og forsvarlig Løn. Da jeg er overbevist om, at de Ord, som her blev udtalt af det ærede Medlem, ikke var tomme Ord, men at det var Ordførerens Mening, at der skulde følge Handling efter disse Udtalelser, kan jeg vel gaa ud fra, at den ærede Ordfører vil søge at interessere Ministeren saaledes, at der til tredje Behandling kan blive forelagt et Forslag, som gaar ud paa at hæve Lønnen for Ekstraarbejdere og Hjelpearbejdere op til den Højde, som er almindelig paa de stedlige Pladser. Det kan heller ikke siges, at det er et urimeligt Krav, at Staten betaler samme Løn som private Arbejdsgivere. Forholdet er nu det, at der i en hel Del Byer betales omtrent 50 Øre mindre om Dagen af Staten til disse Ekstraarbejdere, end private Arbejdsgivere betaler, og naar man er enig om — og det synes man efter den ærede Ordførers Udtalelser at være —, at Staten bør betale samme Løn til disse Arbejdere, som private Arbejdsgivere betaler, tør man vel haabe paa, at der til tredje Behandling vil blive stillet Forslag om at sætte Lønnen op dertil.

Der kunde i øvrigt være Anledning til at overveje, om ikke ogsaa de fast ansatte Arbejdere under Lønningsklasse B. kunde føres ind under Lønningslovene, men da en saadan Ordning neppe lader sig gennemføre i indeværende Samling, vil der være al mulig Grund til særlig af Hensyn til Dyrtiden at sætte Lønnen lidt op for disse Folk. Der blev sagt ved første Behandling, at man burde være noget forsigtig af Hensyn til Grundlovsforslaget og den Gudsfred, som gerne skal herske, medens det behandles, men jeg synes, at jeg er blevet beroliget i saa Henseende ved, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sagde, at han haabede, at denne Gudsfred ikke vilde blive forstyrret, selv om man vedtog det Ændringsforslag, der er stillet om en yderligere Bevilling af 300,000 Kr. Naar Freden — som ogsaa jeg haaber — vi